

χρῆσιν ἡ οὐρία ἔθεωρήθη ὅτι δὲν ἀπεκλείοντο αἱ πιθανότητες τῆς χρησιμοποίησεως αὐτῆς ὡς λιπάσματος δυναμένου νὰ ἐφαρμοσθῇ διὰ ψεκα-

σμοῦ. Ἐν τούτοις, αἱ ἐκθέσεις ἐπὶ τῆς χρησιμοποιήσεως τῆς ἐν λόγῳ οὐσίας ὡς ψεκαζομένου λιπάσματος εἰναι μᾶλλον ἀπογοητευτικά.

Δοκιμαὶ εἰς τὸν Πειραματικὸν

Αἱ ὑπὸ τῶν πειραματιστῶν R. C. Woodham καὶ D. McE. Alexander γενόμεναι δοκιμαὶ λιπάνσεως ἀμπέλων συλτανίνας διὰ ψεκασμοῦ τούτων μὲ διαλύματα οὐρίας ἔχουν διὰ βραχέων ὡς κατωτέρω :

Κατὰ πρῶτον ἐπεχειρήθη ἡ ἔξεύρεσις τῶν ὄριων ἀσφαλείας τῶν διαλυμάτων. Ἐπὶ τοῦ προκειμένου διεπιστώθη ὅτι αἱ ὑψηλαὶ πυκνότητες προεκάλεσαν βλάβας εἰς τὰ φύλλα, ιδιαιτέρως εἰς τὰ νεαρὰ τοιαῦτα.

Μετὰ πάροδον δὲ 4 ἔως 10 ἡμέρων ἀπὸ τοῦ ψεκασμοῦ, ἐνεφανίσθησαν ἔγκαύματα εἰς τὰ ἄκρα τῶν ὁδόντων τῶν φύλλων.

Εἰς συβαρωτέρας περιπτώσεις τὰ ἐν λόγῳ ἔγκαύματα ἥσαν μεγαλειτέρας ἐκτάσεως, προκαλέσαντα ἀπονέκρωσιν τῶν μεταξὺ τῶν νεύρων ἐπιφανειῶν.

Ἐνρωστοὶ ἀμπελοὶ ἔδειξαν μεγαλειτέραν ἀντοχὴν εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῶν ὑψηλῆς πυκνότητος διαλυμάτων οὐρίας ἢ αἱ ἀδύνατοι τοιαῦται, μὲ τὴν πρόσοδον δὲ τῆς ἀναπτύξεως τῆς βλαστήσεως αἱ ἀμπελοὶ ἔδέχοντο καὶ ισχυροτέρας δόσεις.

Ἐνρέθη ὅτι, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς εὐρώστους καὶ ὑγιεῖς ἀμπέλους, ἢ πυκνότης τῶν πρὸς ψεκασμὸν διαλύμων τῆς οὐρίας στρέφεται πέριξ τοῦ 1 οὗ διὰ ψεκασμὸν μέσα Ὁκτωβρίου διὰ τὴν Αὔστραλιαν ἢ μέσα Ἀπρίλιου διὰ τὴν Ἑλλάδα, 2,5 οὗ διὰ ψεκασμὸν μετὰ ἔνα μῆνα βραδύτερον καὶ 3 οὗ διὰ ψεκασμὸν μετὰ 20 ἡμερον ἀπὸ τοῦ δευτέρου ψεκασμοῦ. Αἱ ἀνωτέρω πυκνότητες ἴσχύουν διὰ τὴν περίπτωσιν ἐκτελέσεως

Σταθμὸν Merbein Αὔστραλιας

τῆς λιπάνσεως ἐφ' ἄποτα. "Οταν αἱ λιπάνσεις διὰ ψεκασμοῦ ἐνεργηθοῦν ἐπανειλημένως, παρακολουθοῦντες τὴν ὀνάτηπτυξιν τῆς βλαστήσεως, αἱ πυκνότητες τῶν διαλυμάτων δέον νὰ εἰναι πολὺ χαμηλότεραι, πρὸς ἀποφυγὴν ἔγκαυμάτων, καὶ δὴ εἰς τὰς ἔξτις ἀναλογίας :

0,5 οὗ διὰ τὸν μῆνα Ὁκτωβρίου ἢ Ἀπρίλιον ἐν Ἑλλάδι, καὶ 0,7 οὗ διὰ τούς μετὰ τοῦτον μῆνας.

Εἰς τὰς ἀμπέλους τῶν Πειραματικῶν Σταθμῶν τῆς Merbein ἐγένοντο διὶς τῆς ἑβδομάδος ψεκασμοί, χρησιμοποιηθείσης συνολικῆς οὐρίας 6,5 χ)μα κατὰ στρέμμα ἐντὸς χρονικῆς περιόδου ἀπὸ Ὁκτωβρίου—Δεκεμβρίου (Ἀπρίλιος—Ιούνιος διὰ τὴν Ἑλλάδα). Ἡ συχνότης, μετὰ τῆς ὁποίας ἐγένοντο οἱ ψεκασμοὶ οὕτοι, ἔχουν δετερώνουν, προφανῶς, τὸ ἐν ἀρχῇ διατυπωθὲν πλεονέκτημα, δηλαδὴ τὴν συνδυασμένην ἐκτέλεσιν τῆς λιπάνσεως μετὰ τῶν συνήθων ψεκασμῶν καταπολεμήσεως τῶν ἀσθενειῶν τῆς ἀμπέλου, καθ' ὅσον διὰ τῶν διεβδομαδιαίων ψεκασμῶν αἱ διπάναι καλλιεργείας διογκώνονται ἀναλόγως.

Διὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐπτά, τὸ πολύ, ψεκασμῶν μὲ οὐρίαν, συνδυασμένων μετὰ τῶν ψεκασμῶν ἐναντίον τῶν ἀσθενειῶν, ἢ χρησιμοποιουμένη ποσότης οὐρίας θὰ ἡδύνατο νὰ κατέληθη εἰς 2,2 χ)μα κατὰ στρέμμα.

Ἡ προκαλουμένη εἰς τὰ ἐσπεριδοειδῆ βλάβη ὑπὸ τῆς οὐρίας ὀφείλεται εἰς τὴν ἐνυπάρχουσαν ἐν τῇ οὐρίᾳ οὐσίαν καλουμένην διουρίαν. Εἰς ἀπάσας τὰς ἐν Merbein γενομένας